

Nejčastější hlášky množitelů

18.04.2023

MVDr. Marta Skrejvalová

Nejčastější hlášky množitelů.

V minulém povídání o štěňátkách jsme trochu nakousli téma množitelů. Ale jak se jim vyhnout? Především je třeba říct, že i domácí množeníčko (tj. fenka má jeden vrh štěňat a všichni jsou milováni a opečováváni) je pořád množení psů bez PP a není žádoucí, protože zvyšuje množství psů, kteří se později mohou dostat do útulku, aniž po nich někdo pátrá.

Zde jsou nejčastější hlášky množitelů – ale zdaleka nejsou všechny, tihle pseudochovatelé dokážou vymyslet neuvěřitelné věci.

On nemá PP, protože byl 6. (8., 10.) z vrhu, je nestandardně zbarvený, má nějakou jinou vadu, ale rodiče PP mají – tahle věc už asi 40 let neplatí, rodokmen dostane každý pes po uchovněných rodičích, i kdyby byl patnáctý, puntíkatý nebo měl 3 nohy.

Nemá PP, protože jsme neměli čas uchovnit – spousta plemen k uchovnění potřebuje absolvovat 1-2 výstavy případně bonitaci, tj. maximálně 2 nebo 3 dopoledne strávená v kruhu přátel plemene. Neuchovnění psi jsou častěji proto, že by výběrem neprošli – mají nějakou závažnou exteriérovou vadu (chybí jim zuby, psovi varle, mají špatnou stavbu těla, netypický vzhled), v horším případě i zdravotní vadu (dysplazii kyčlí, loktů, spondylozu, nemocné srdce...) nebo mají vážné povahové a charakterové vady – to vše se může negativně projevit na potomstvu.

My jsme se neshodli s lidmi v chovatelském klubu/nesouhlasíme s tím, jak teď psi vypadají, tak radši chováme bez PP – komu jde o plemeno jako takové, raději nebude chovat vůbec, pokud má takové důvody, nebo přejde k jinému plemeni, kde jsou mezilidské vztahy v klubu vřelejší. Chyby a hádky se samozřejmě dějí, ale produkci bezpapíráků plemeno opravdu nikdo nevylepší.

Psi bez PP jsou daleko zdravější, papíráci jsou přešlechtění... vážně v dnešní době někdo věří, že výsledkem spojení těch nemocných přešlechtěných psů bude zdravý jedinec?

Rodokmen není potřeba, když nechcete chodit na výstavy, jinak by vám stejně propadnul... a podobně. Pokud se s chovatelem nedohodnete písemně jinak, vlastnictví psa s PP vás k ničemu nezavazuje, kromě správné péče (která se ovšem týká každého zvířete). Nemusíte jezdit na výstavy, zkoušky, bonitace, pokud nebudete sami chtít. Současně to ovšem znamená, pes bude jen pro vaši radost - nebude chovný a nebude mít žádná štěňátka, ať jsou jeho exteriér či povaha jakkoli skvělé. Volba je pouze na vás.

Očkovací průkaz, případně čip ještě nemají, protože jsou malí, průkaz jsme zapomněli/pošleme ho poštou. Nikdo vám ho už nikdy nepošle a nejspíš se už ani nedovoláte, abyste se k němu dobrali. Víte, že mikročip je povinný pro všechny psy nejpozději ve 3 měsících nebo při první změně majitele?

Můžeme vám štěně přivést někam na půl cesty, ať nemusíte tak daleko. Vyvarujte se takových praktik, pokud jste nebyli u chovatele na návštěvě a neznáte ho. Na benzínce nebo parkovišti hypermarketu vám předají štěňátko, které nevidíte v pohybu (přece ho nebudou pouštět mezi auty, že?). Nezřídka má štěně průjem je apatické nebo zvrací, což ovšem poznáte až cestou domů, neb bylo čerstvě vykoupané a voňavé a „smutné“ bylo, protože ho vzali od maminky. Bonusem si přivezete domů parvovirozu, možná pojedete hned druhý den na veterinu a může se stát, že ani tam pejska nezachrání.

Oni ještě nemají 7 (6) týdnů, ale to nevadí, už papají sami. Určit věk u štěněte je relativně obtížné zejména pro neznalce, ale i když štěňátka přijímají pevnou stravu, je velmi žádoucí, aby zůstala u feny a sourozenců nejméně do 7 týdnů – o socializaci a správné komunikaci s ostatními psy jsme psali v minulém díle.

Kupní smlouva je zbytečná, vidíte, že štěně je krásné a zdravé, my bychom vás nepodvedli... Tam už podvod hledejte velmi intenzivně. Bez kupní smlouvy nemůžete štěně reklamovat a nemůžete nic, pokud vám za 2 dny štěně umře. Divili byste se, kolik lidí koupí parťáka na 15 let klidně za 20 – 30 tisíc a „nepotřebuje“ na to smlouvu.

Množitelé jsou opravdu kreativní a dokážou vymyslet velmi věrohodné důvody, aby se svých štěňat zbavili a zinkasovali peníze. Pokud si nejste jisti, poraďte se s někým zkušeným, nejlépe s dobrým chovatelem nebo veterinářem, klidně si ho přiberte, až si své vysněné štěňátko pojedete vybrat nebo už koupit.